

วันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2560

วาทศิลป์ปราบโกงไม่ได้

รัฐบาล คสช.ประกาศสงครามปราบการทุจริตอีกครั้งเมื่อ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคสช.และนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเปิดการรณรงค์วันต่อต้านคอร์รัปชันสากล ประเทศว่า ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่แก้ปัญหาคอร์รัปชันต่ำกว่า 50 เราต้องทำให้พ้นจากจุดนี้ จะไม่ยอมให้มีการซื้อขายตำแหน่งข้าราชการ และการจัดซื้อจัดจ้างต้องโปร่งใส

รัฐบาล คสช.เคยประกาศหลายครั้ง จะจัดการทุจริตอย่างจริงจังจนได้รับความชื่นชมในระยะแรกๆ แต่ผลการสำรวจความเห็นประชาชนล่าสุดของกรุงเทพโพลพบว่า กลุ่มตัวอย่าง 30.7% บอกว่า เมื่อพูดถึงการทุจริต จะนึกถึงข้าราชการ 44.9% ยอมรับว่ารัฐบาลนี้เคยแก้ปัญหาได้ แต่กลับมีการ โกงกินแบบเดิม 43.4% ระบุว่า ไม่มีมาตรการแก้ปัญหาที่จริงจัง

เห็นได้ว่าการทุจริตโกงกินมีมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นช่วงรัฐบาลเลือกตั้งหรือรัฐบาลรัฐประหาร มีนักการเมืองหรือไม่มี อย่างในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็น “รัฐข้าราชการ” มีข้าราชการเป็นตัวยืนโรง สืบทอดวัฒนธรรมคอร์รัปชันจากรุ่นสู่รุ่น มีอยู่หลายครั้งที่ผลของโพลพบว่า คนไทยกว่า 70% ยอมรับได้แม้รัฐบาลจะทุจริตโกงกิน ขอแต่ให้มีผลงาน

นายกรัฐมนตรีประกาศว่า “คน

ไทยต้องไม่ทนต่อการทุจริต” อีกต่อไปและต้องเริ่มต้นที่ตัวเอง และไม่ยอมให้ใครมาหาที่บ้าน ต้องถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ถูกทาง แต่ต้องรวมทั้งเพื่อนพ้องน้องพี่และบริวารทั้งปวงด้วย ที่สำคัญที่สุดจะต้องไม่ “พูด” อย่างเดียวแต่จะต้อง “ทำ” ให้เป็นจริงตามข้อเสนอแนะของนายชวน หลีกภัย อดีต นายกรัฐมนตรี

อดีตนายกรัฐมนตรีที่เคยมีฉายาเจ้ากรรม “ใบมีด โกงอาบน้ำผึ้ง” กล่าวว่า นโยบายจะเขียนอย่างไรก็ได้จะไรเพราะเพราะฝรั่ง จะทำสัญลักษณ์การรณรงค์ใส่เสื้อยืดหรือจับมือกันก็คน แต่ถ้าไม่ทำ ไม่นำมาปฏิบัติ และบังคับใช้ให้เกิดจริง มันก็ไม่มีผลอะไร ปัญหาสำคัญอยู่ที่การปฏิบัติ คำกล่าวนี้น่าจะตรงกับที่ฝรั่งพูดกันว่า NATO ย่อจาก NO ACTION, TALK ONLY

นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า การคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่สะสมมานานไม่อาจทำให้หมดสิ้นได้ในเวลาอันสั้นเป็นคำกล่าวที่ตรงกับความจริง นับแต่ปี 2538 ถึง 2559 ไทยสอบตกมาโดยตลอด เมื่อปี 2558 ได้อันดับก่อนข้างคือที่ 76 แต่ปี 2559 กลับร่วงลงเป็นอันดับที่ 101 ในทั้งหมด 176 ประเทศ แสดงว่าในช่วงรัฐบาล คสช. มีแต่ทรงกับทรุด

มีเสียงวิจารณ์จากอดีต ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์หลายคน แปลกใจว่าทำไมร่างร.บ.ปราบปรามการทุจริตฉบับใหม่ จึงถอยหลัง ฉบับก่อนๆ ให้นักการเมืองและตำแหน่งระดับสูงแจ้งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และให้เปิดเผยต่อประชาชนแต่ฉบับใหม่ให้เปิดเผยแค่ “โดยสรุป” ส่วนบัญชีทรัพย์สินข้าราชการห้ามเปิดเผย สงสัยว่าจะออกกฎหมายเพื่อใคร?